

ser, som træffes af Raadet, med den Alvor og den Tryghed, som helst skal knytte sig til saadanne Afgørelser.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Behandling i det Udvalg, som det fra anden Side er antydet vil blive nedsat om Sagen.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, som dette Forslag har mødt i det høje Ting.

Det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birke) ankede — paa en yderst venlig Maade, men ankede dog over, at der var anvendt en lidt kunstig Beregning ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag. Jeg forstaar, at det ærede Medlem gerne havde set, at man mere strengt havde fulgt rent matematiske Regler. Jeg nærer ligesom det ærede Medlem den største Respekt for Matematikken og mener, at ved Udarbejdelsen af et Lovforslag som dette er Matematikken en glimrende Tjener. Men man kan ikke gøre Matematikken til Herre, idet der forekommer saa mangfoldige Skadeserstatninger, at man i Masser af Tilfælde maa anvende et Skøn, der i nogen Grad ikke stemmer med Matematikken. Hvis man ad matematisk Vej skulde udregne alle Kombinationer, der kan forekomme med Hensyn til Skader og Arbejdsløn og Enker og Børn, vilde man komme til mægtige Beregninger, som man slet ikke kunde overkomme. Det kunstfærdige, der er sket ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, er det Hensyn, man har taget, at man vilde have en lidt større Reduktion paa de højere Lønninger og en lidt mindre paa de lavere, og dette har man gjort paa rent praktisk Maade, uden fuldt ud at tage Hensyn til Matematikken. Der er imidlertid, som det ærede Medlem omtalte, et Punkt, hvor man har taget Hensyn til Matematikken, nemlig ved Fastsættelsen af den Erstatning, der er opført til en Enke med to Børn, idet man af rent matematiske Grunde har regnet med Tvillinger. Det har den Fordel, at man slipper for en dobbelt Beregning, idet Tvillinger jo er lige gamle.

Til det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen), som var yderst utilfreds med Lovforslaget, skal jeg sige, at de Indvendinger, han gjorde, har vi hørt adskillige Gange. Det ærede Medlem hævder, at dette Lovforslag betyder intet som Krisehjælp. Det er jo et rent Postulat. Denne Lov er et Led i den Række Love, der skulde tjene til at lette Erhvervene deres Omkostninger, saa at de kan blive konkurrence-

dygtige. Man kan tage ud af denne Række Lovforslag et enkelt og sige: Dette betyder ikke ret meget, men det er hele Rækken af Lovforslag og Opsummeringen af disse Lettelser, der kommer til at betyde noget. Det er let nok at sige, at det enkelte Lovforslag ikke betyder ret meget, men det er et Led i en Kæde, og derfor har det sin store Betydning.

Det ærede Medlem gjorde forskellige Indvendinger, bl. a. den, at Dagpengene er nedsat med 25 pCt. og yderligere efter 6 Maaneders Forløb med $\frac{1}{4}$. Ja, det lyder paa Forhaand lidt brutalt, at man efter 6 Maaneders Forløb yderligere nedsætter med $\frac{1}{4}$, men det er af Hensyn til den Tilstand, vi kalder traumatisk Neurose, en overordentlig hyppigt forekommende Lidelse, som opstaar hos dem, der oppebærer en Forsikring, idet de har meget ringe Tilbøjelighed til at komme sig, saa længe Forsikringen løber. Naar man efter 6 Maaneders Forløb nedsætter deres Dagpenge yderligere med $\frac{1}{4}$, giver man dem dermed en lille Advis om, at det er paa Tide, de kommer sig.

Yderligere sagde det ærede Medlem, at Forhøjelserne i 1920 skete ikke fuldt ud i Forhold til Prisstigningen. Det samme har jeg baade udtalt og skrevet. Det er da ogsaa derfor, Nedsættelserne nu ikke sker fuldt ud i Forhold til Prisfaldet.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa nogle Beregninger og sagde bl. a., at den tilskadekomne, der i 1916 havde en Indtægt paa 1 500 Kr., fik saa og saa meget i Dagpenge — jeg tror, det var 2 Kr. 67 Ø. —, men efter Lovforslaget vilde en Indtægt af 1 500 Kr. give 17 Ø. mindre i Dagpenge. Den Beregning har jeg hørt før, men det ærede Medlem glemmer ganske at tage i Betragtning, at den Arbejderkategori, der i 1916 havde en Løn paa 1 500 Kr., i 1927 har en Løn paa op imod 3 000 Kr.; i 1916 blev hans Dagpenge udregnet efter en Maksimalsats paa 1 200 Kr., efter Forslaget udregnes den efter en Maksimalsats paa 2 100 Kr., og som Følge deraf faar han ikke, som det ærede Medlem beregnede, en Forringelse, men en meget betydelig Forøgelse af sine Dagpenge, idet hans Løn er steget i Forhold til 1916.

Jeg forstaar nok i nogen Grad de Indvendinger, som det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) gjorde mod den Ændring, der kan komme til at foregaa i Arbejderforsikrings-Raadets Sammensætning, idet der kan indtræde det Tilfælde, at en Jurist erstattes af en statsvidenskabeligt uddannet. Paa Forhaand stillede jeg mig ogsaa noget betænkelig dertil, men jeg overvandt